

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

32. An Episcopus in aliena Diœcesi sine licentia possit conferre suis
subditis primam Tonsuram? Et docetur Episcopum in aliena Diœcesi non
posse celebrare Missam in Pontificalibus cum Baculo, & Mitra ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

betur Episcopis in aliena diocesi Pontificalia exercere absque Episcopi diocelani licentia.

2. Non definam tamen hic annotare contrariam sententiam etiam post Concil. Tridentinum docere non ignobiles auctores, & ideo praeter Doctores, quos citat & sequitur Bonacina de Sacram. disp. 3. quest. vnic. punct. 2. n. 13. tenent hanc opinionem Azorius part. 2. lib. 3. cap. 48. quest. 5. Fornarius de Sacram. Ordinis, cap. 5. §. 4. notab. 4. Molfesius in sum. tom. 1. tract. 2. cap. 2. n. 15. & nouissimè Mauritius Alzedo in praxi Episcop. part. 2. cap. 5. n. 18. asserentes posse Episcopum extra diocesim sine licentia Ordinarij proprijs subditis primam tonsuram conferre, quia Concilium loquitur de Episcopo conferente Ordines; sed prima tonsura non est Ordo, sed initiatio ad Ordines, & solum concedi sine exercitio Pontificalium; ergo, &c.

Quae hic est in tom. 3. tr. 1. Ref. 77. & hic supra in n. 1. lege §. vii. Ref. 44.

3. Notandum est etiam hic obiter quod ego in 2. parte tract. 6. res. 35. docui, Episcopum in aliena diocesi non posse celebrare Missam in Pontificaliibus cum baculo, & mitra absque licentia Ordinarij. Verùm contrariam sententiam probabilem putat Paulus Layman in questionibus Canonis cap. 17. n. 224. & absolute illam tenent Io. Vanshel in Clem. de privileg. fol. mibi 355. col. 2. & nouissimè Mauritius Alzedo in praxi Episcop. part. 1. cap. 13. n. 88. qui plures alios citat; sed tu ne recedas à nostra sententia, quam conuictio confirmat, & docet nouissimè Gaucanus in enchir. Episc. & inuiceliones Episcopales, n. 11. qui citat Riccium.

RESOL. XXXIII.

An si in Dimissoria concedatur licentia Ordinandi à quocunque Episcopo in propria Diocesi ordinante, possit quis Ordinari ab Episcopo in aliena Diocesi de licentia Ordinarij Ordinationem exercere? Et an Episcopus per rathabitionem possit Ordinare alienum subditum? Ex part. 3. tract. 4. Resol. 190. alias 191.

Sup. hoc lo. g. doctrina Ref. 104. & magis late pro contentio in hic Ref. in tom. 3. Ref. 16. per totum.

§. 1. **H**ic casus olim accidit, & sententiam negatiuam docet Curtierrez in Canonis lib. 1. cap. 16. sed tunc ego adduxi Ledesma in sum. tom. 1. de Sacram. Ordinis, cap. 8. concl. 4. diff. 3. qui affirmatiuam sententiam probabilem putat. Cùm enim adduxisset aliquas rationes pro sententia negatiua, sic tandem asserit. [Est sententia parca mas certa, y probable, aunque quien dixesse lo contrario; no parece quedaria muy improbablemente por la razon, que hizimos. Porque parece, que las tales reuerendas equualen à generales; aunque en la apariencia tenga algun limite, y restricion.] Ita ille.

2. Sed tunc etiam dobitatum fuit, an tali casu eum ordinandus; & Episcopus ordinans, certo sentent proprium Episcopum, (si hoc sciret) generales dimissorias conceditur esse, & omnia rata habere; an, inquam, in tali casu non obstante dimissoria cum illa limitatione, sine serupulo potuisset Episcopus dictum Clericum ordinare. Et respondi affirmatiuè cum Villalobos in sum. tom. 1. tract. 1. diff. 9. num. 8. ubi ita ait; [lo que toca à reuerendas ha lugar la rathabitione, esto es, que al que se ha de ordenar crea con buena fe que el Obispo tiene por bien, que se ordene sin esperar dimissorias, como lo dice Salcedo.] Sic ille; & Ledesma ubi supra à concl. 5. ita asserit. [Puede el Obispo ordenar al que no es su subdito, teniendo por cierto, que el proprio Obispo lo tendrá por bien.] Et de hac questione nos alibi fusius diximus partem etiam affirmatiuam eum Paludano in 4. sem. dub. 18. quest. 1. art. 2. cap. 19. tenen-

tes; quidquid in contrarium videatur docete Bonacina de Sacram. disp. 6. quest. vnic. punct. 4. num. 28. & Aloysius Riccius in addit. ad inst. Can. Lancellot. lib. 1. tit. 25. §. pari ratione, & nouissimè doctus Turrianus de cons. lib. 5. disp. 46. dub. 1. ubi negat Episcopum per rathabitionem posse ordinare alienum subditum; sed nostra sententia est etiam probabilis.

RESOL. XXXIV.

An Episcopus inuitatus ad ordinandum in aliena Diocesi possit ibi ordinare non solum suos subditos, sed etiam alienos literas dimissorias suorum Episcoporum portantes? Ex part. 4. tr. 4. & Misc. Ref. 144.

§. 1. **N**on posse sine noua & expressa licentia Ordinarij, seu Capituli à quo inuitatus est ad ordinandum, tradit Barbosa de potestate Episcopi part. 2. alleg. 4. n. 64. & Miranda in manuali Pralator. tom. 1. quest. 38. art. 3. concl. vnic. ex Concil. Trident. cap. finali, sess. 6. de reform.

Sup. hoc pro suis subditis in tom. 5. tr. 3. cursum in §. vii. Ref. 25. & pro alijs literas dimissorias defrauctibus, lege doctrinam Ref. praeterior.

2. Verùm contrariam sententiam tenet Venerus in exam. Episc. lib. 1. cap. 12. n. 52. & Naarrus, Toletus, Fornarius, quos citat & sequitur nouissimè Mauritius Alzedo in praxi Episc. part. 2. cap. 5. n. 50. qui responder ad locum Tridentini asserens quod loquitur de Episcopo ordinante in aliena diocesi ratione privilegij sibi dati à Papa ad conferendos Ordines in aliena diocesi; nam tunc sine licentia Ordinarij, & nisi Clericos illi Ordinario subiectos ordinare non poterit; secus autem in casu nostro, quando Episcopus est inuitatus ab alio Episcopo ad Ordines celebrandos generales, nam poterit ordinare ibi Clericos sibi subditos, & etiam aliarum diocesim, si literas dimissorias habeant, neque ad hoc requirere tenetur aliam licentiam Episcopi ubi celebrat; sed sufficit generalis quam habet. Ita Alzedo loco citato.

RESOL. XXXV.

An qui v. g. accepit vnum Ordinem ab Episcopo originis, possit variare, & alium accipere ab Episcopo beneficij? Et an habitus Regulares possint, non obstante Decreto Clem. VIII. die 3. Junij 1599. ordinari ab Episcopo originis, neque id à Concilio Tridentino prohiberi, neque à dicto Decreto, neque ab v. n. contrario, vel sint à fortiori ordinandi ab Episcopo Diocesano? Ex part. 6. tr. 7. & Misc. 2. Ref. 35.

§. 1. **C**ausa potest in praxi frequenter accidere, Et ad illum negatiuè respondet Molfesius in summa tom. 1. part. 2. cap. 2. num. 10. ubi sic asserit. Est notandum, quod si subditus aliquo ex praedictis quatuor modis semel elegerit vnum Episcopum, à quo aliquem ordinem suscepisset, non posset variare, & assumere alios ordines ab alio ex dictis Episcopis, nisi Episcopus, qui prius illum ordinauit iudicasset causam ordinationis, & remitteret ordinatum ad alium ex dictis Episcopis. Ita post Archidiaconum in cap. nec capiende, de concess. preben. Athillem de Grassis decis. 1. in titul. de pensionibus, Quaranta in verb. Ordo, & alios, notat Riccius loco citato decis. 106. quoniam si semel est factus subditus Episcopi ordinantis, cuius est onus prouidere illi de beneficio, & sic de alijs iuribus Episcopalibus, non potest talis subditus eligere alium Episcopum in praedictum electi per primam ordinationem. Hucusque Molfesius.

Sup. hoc in duobus Ref. seqq. & infra cursum in fine Ref. 56. & supra in ref. 31. paulo post initiu. §. 2.